

Zaključek

V študiji analiziramo razvojne spremembe telesne površine, razlike med spoloma, relativno variabilnost tekom rasti, sekularne difference ter odnose med težo in telesno površino ter telesno površino in težo v starostnem intervalu med 6. in 20. letom. Kot izhajajo iz rezultatov se telesna površina povečuje skladno z različnim tempom rasti obeh spolov: do 11. leta spolne razlike niso bistvene, nato je do 13. leta povprečna telesna površina večja pri deklicah, katere med 10. in 13. letom z največjimi medletnimi razlikami, tudi relativno glede na povprečne dosežke pri 20. letih največ pridobijo (med 12. in 13. letom 15%). Že po 15. letu pa pri njih povprečne vrednosti stagnirajo. Fantje pridobivajo na telesni površini bolj dolgo, tudi še v juvenilni razvojni fazi, vendar z manjšimi medletnimi razlikami ter največjim prirastkom med 13. in 14. letom (7.8%). Povprečne vrednosti se jim ustalijo pri 17. letih.

Kronološko pogojene difference za dobo zadnjih 30 let nastopajo pri obeh spolih in v vseh starostnih razredih v korist našim merjencem in so najizrazitejše v adolescenci.

Rastne spremembe v odnosih med težo in telesno površino (T/P) se izražajo v naraščanju povprečnih kvocientov pri ženskem spolu do 15., pri moškem do 20. leta starosti. Spolne difference gredo razen v adolescentni fazi, vedno v korist moškemu spolu. Kvocienti med telesno površino in težo (P/T) pa tekom razvoja padajo od izhodiščne starosti ter se ustalijo pri dekletih v 15., pri fantih v 17. letu. V primerjavi s starjšimi podatki (Škerlj, 1959) ima sedanja populacija otrok in mladine tekom vsega rastnega obdobja nižje koeficiente P/T, kar izpričuje njihovo večjo telesno maso v odnosu do predhodnih vrstnikov. V obravnavanih kvocientih T/P in P/T, ki vključujejo genetske in socio-ekonomske dejavnike, se odraža tudi geografska in klimatska prilagodljivost (pri povprečni letni temperaturi $+9.7^{\circ}\text{C}$) te mlade populacije v času rasti in razvoja.